Keiser kelas sedda kül, Paawsti nouandmisse peále, monnes sures rigikoggodusses, mis párrast sedda peti. Nenda said, aastal 1529, Saksama würstid ja rigiseisused Keisrist Speieri linna kokkokutsutud, kus Keisri assemel temma wend, Werdinand, rigikoggodust allutas ja piddas. Segi rigikoggodus seädis jälle, et Wormsis wäljaantud kässo järrele keikis paikus kowwaste piddi tehtama. Ewangeliumi usso würstid tõstsid kül omma heält selle wasto, agga sest kunningas ei holind, egga katoliki usso würstid ja Paawsti Käsud, waid kästi neid agga ilma wastoräkimatta alla heita ja sanna kuulda. Et nisugust wäewalla tööd keelda, walmistasid monned rigiwürstid ja linnad ühhe kirja, kellega nemmad pühhaste ja ühhel melel omnad öigussed usso ja süddame tunnistusse asjus keige wäewalla wasto toetasid, ja teggid nemmad ka üht kindlat seädust, kellega teineteisele lubbasid surmani omma usso eest seista, ning heitis ikka ennam linnasid ja würstisid nendega ühte.

Nenda joudis aasta 1530 kätte. Keisril olli hea ön olnud; Prantsosi kunningaga olli ta wast rahho teinud, ja Keisri wend olli Turgid, kes jo Saksama sisse, Wiena linna alla ollid tunginud, woitnud ja taggasiaianud. Selle aia Paawstiga, Klemens seitsmes nimmi, kellega Keisril paljo ridso ja tülli olli olnud, olli ta ka ärraleppinud, nenda et Keiser, tedda melitades, temmale lubbas, need Würstid ja linnad, kes Lutterusse pole hoidsid, kangeste hirmutada, ja Paawsti sanna alla taggasi sundida, ning et Paawst tedda se wasto omma käega Roma Kunningaks kronis. Agga ni pea kui se sai sündinud, siis Keiser hakkas kohhe jälle kangeste temma peále käima, et üht suurt Kirrikowannematte koggodust kokkokutsuks, kus keik usolahkumised saaksid ärraleppitud, ja need wiggadused ärraparrandatud, kelle párrast ristikoggodus ammogi kaebas. Kui Paawst ta hakkas poiklema, siis Keiser lahkus wihhaga temmast ärra ja kutsus Saksama würstid ja keik